

Andrzej Kempisty, Przemysław Wielowiejski, K. Kuźma

Łąki Radzymińskie, gm. Radzymin,
woj. warszawskie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 20, 50

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRZEMONKI, gm. Bodzechów
woj. kieleckie

patrz
neolit

LĄKI RADZYMSKIE, gm. Radzymin
woj. warszawskie
Stanowisko 7

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badaniami kierował doc. dr hab. Andrzej Kempisty przy współudziale mgr. Przemysława Wielowiejskiego i mgr. K. Kuźmy /autor sprawozdania/. Finansował UW. Czwartym sezon badań. Osada i ślady cmentarzyska kultury trzcinięckiej.

Na osadzie wytyczono dwa nowe wykopy /Rów VIII i IX/, o wym. 15 x 5 m każdy.

W Rowie VIII znaleziono 403 fr. naczyń ceramicznych, fr. siekierki z krzemienia pasiastego, ułamek żarna oraz fr. kamieni granitowych ze starym płaszczysną. Zabytki należały głównie w warstwie podglebia do głębokości 60-70 cm. W części zachodniej wykopu uchwycono duże zaciemnienie nieregularnego kształtu /max. dł. 4,8 m, szer. od 0,7 do 2,8 m/. W jego profilu widoczne były zarysy trzech stykających się w górnej partii wypełniisk, w których znaleziono kilka fragmentów ceramiki trzcinięckiej /warstwa 80-90 cm/. Dno obiektów stwierdzono na głębokości 120 cm.

Rów IX, wytyczony w południowej części stanowiska, dostarczył bogatego materiału zabytkowego. Znaleziono 4.190 fr. ceramiki, fr. żaren i rozcieraczy, wyroby krzemienne i okruchy granitu. Uchwycono dwa znaczne skupiska fragmentów naczyń glinianych znajdujących w kontekście drobnych przepalonych fragmentów kostnych. Występowały one na głębokości od 20 do 40 cm, w szarobrunatym lub szarobrunatym piasku. Zwracają uwagę nie tworzące określonego zarysu plamy szarobrunatnego piachu, widoczne wyraźniej na głęb. 40 cm, które miejscami rysowały się nieco intensywniej. Biorąc pod uwagę powyższe skupiska ceramiczne, /pocho-dzące z dwóch lub trzech naczyń/, przepalone szczątki kostne, specyficzną barwę piasku należy sądzić, że natrafiono na pozostałości zniszczonego cmentarzyska kultury trzcinięckiej. Potwierdza to również fakt, że ceramika ta znajdowana wyraźnie odbiega, w zakresie form i ornamentyki od zespołu ceramicznego znajdującego dotychczas na osadzie. W Rowie IX znaleziono również, pod warstwą gleby ornej, zapinkę żelazną z młodszego okresu wpływów rzymskich. Ogółem w tym sezonie przebadano 1,5 ara i wydobyto 4.583 fragmenty ceramiki.

Badania będą kontynuowane.

LŹKOWE, gm. Wierzbiasz
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
paleolit i mezolit

MACIEJOWICE
woj. siedleckie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła dr Małgorzata Mogielnicka-Urban. Konsultował doc. dr hab. Jan Dąbrowski. Finansował IBKM PAN w Warszawie. Szósty sezon badań. Cmentarzysko grupy mazowiecko-podlaskiej kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza.

Przekopano 149 m², eksplorując 182 obiekty: 1 grób bezpopielnicowy na placu glinianym, 10 jamowych, 141 popielnicowych, 9 naczyń niezawierających kości, 1 zespół z figurkami kultowymi, występujące na głębokości 14-87 cm, o miąższości 4 - 39 cm. Grób bezpopielnicowy stanowiło zwarte skupisko przepalonych kości na dnie, którego leżał prawie całkowicie zlasowany płatek. Wśród kości wystąpiło kółko z drutu brązowego. Groby jamowe były przeważnie owalne w planie i nieckowate w przekroju. W 5 wystąpiły zarysy jam grobowych o brunatnym lub szarym wypełniisku. W 7 stwierdzono drobne fragmenty ceramiki, w 3 krzemienie, a w 2 ślady brązu na kościach, które współwystępowały w 3 wypadkach. Groby popielnicowe posiadały w 4 wypadkach zarysy jam, oznaczających się na poziomie załomu popielnicy. Trzy z nich leżały na boku, jedna do góry dnem, a niekiedy były nachylone w różnych kierunkach. Większość popielnic była nakryta płacikiem lub miazgą, a czasami innym naczyniem lub jego fragmentami. Wewnątrz 6 popielnic wystąpiły wśród kości fragmenty przystawek, w 28 drobne ozdoby brązowe, w 1 grotek z blachy brązowej, w 28 ślady brązu na kościach, a w 31 krzemienie, nieraz z patyną ogniową. W 17 wypadkach stwierdzono współwystępowanie różnych zabytków. Naczynia niezawierające kości /małe amfory, kubeczki i czerpaki/ usytuowane były na poziomie lub poniżej dolnych partii najbliższych grobów. Zespół zawierał naczynie bez kości i 2 pełne gliniane figurki: opartego na zadzie czworonożnego i leżącego na grzbiecie piasku na dwóch nogach. Obiekty występowały w skupiskach, w 3 poziomach i nieraz nawarstwiały się na siebie.

Potwierdzono wschodnią granicę cmentarzyska i kontynuowano rozpoznawanie jego północnej peryferii. W tej części odkryto m.in. pewną ilość fragmentów ceramiki kultury trzcinięckiej.

Badania będą kontynuowane.